

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Ítéltábla a Vangyel & Papp Ügyvédi Iroda (2700 Cegléd, Kőrösi u. 5.; ügyintéző: Dr. Vangyel Tibor ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Dr. K. Tóth András ügyvéd (5340 Kunhegyes, Kossuth u. 41.) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2008. november 19-én meghozott 8.G.20.049/2007/21. számú ítélete ellen, az alperes részéről 22. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott, 21. sorszámú ítéletében az alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 12 150 000 Ft-ot és annak 2005. december 1. napjától a kifizetésig járó, a mindenkori jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatát, továbbá 1 293 500 Ft perköltséget.

A megállapított tényállás szerint a peres felek 2005. június 30-án vállalkozási szerződést kötöttek egymással, amelyben a felperes a ...i strandfürdő területén található, K-21. számú termálkút felújítására vállalkozott, 9 720 000 Ft + áfa (12 150 000 Ft) vállalkozói díj kikötése mellett, 2005. július 31. teljesítési határidőre.

A szerződő felek a szerződés 2. pontjában tételesen felsorolták a felperes által elvégzendő munkafolyamatokat, amelyek a következők voltak:

- felvonulás, felszerelés,
- talptisztítás,
- betétszűrőzés 102 átmérőjű acélcsővel,
- kompresszorozás,
- búvárszivattyúzás,
- kútvizsgálat, víz-, gázvizsgálat,
- vízóra felszerelése.

A felperes a munkát 2005. augusztus 1-jén készre jelentette és kérte az átadás-átvétel napjának kitűzését.

A 2005. augusztus 10-re kitűzött műszaki átadás-átvételi eljárás eredménytelen volt, mivel a megrendelő - a vízhozam jelentős mértékű csökkenésére hivatkozással - a műszaki átvételhez nem járult hozzá.

2005. augusztus 29-én a peres felek újabb műszaki átadás-átvételi eljárást tartottak, amelynek során megállapították, hogy a termálkút a felperes részéről biztosított bűvárszivattyú segítségével 2005. augusztus 18-tól kezdődően folyamatosan üzemel, kapacitása stabil, a mért 258 liter/perc hozam pedig eléri, sőt meghaladja azt a mennyiséget, amellyel a kút a felújításának megkezdésekor rendelkezett. Erre tekintettel az alperes képviseletében K.J. polgármester, valamint B.I. műszaki ellenőr a felperes részéről készre jelentett munkát átvették, az erről készült feljegyzést aláírták.

2005. szeptember 1-jén a felperes bruttó 12 150 000 Ft vállalkozói díjról számlát állított ki az alperes felé, amelynek esedékessége 2005. október 1. napja volt. Az alperes a megküldött számlát nem egyenlítette ki, azt 2005. október 5-én visszaküldte a felperesnek.

A felperes a keresetében 12 150 000 Ft vállalkozói díj és járuléakai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Állította, hogy a szerződésben vállalt valamennyi munkát hibátlanul és hiánytalanul elvégezte, ezért az alperes a vállalkozói díj kiegyenlítését jogellenesen tagadta meg.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felperes a vállalkozási szerződést hibásan teljesítette, mivel a felújítás megkezdése előtt pozitív üzemmódban üzemelt termálkút működése a felújítást követően negatív üzemmódra változott (a vízkivételhez bűvárszivattyú beiktatása vált szükségessé), a vízhozama pedig jelentős mértékben csökkent.

A hibás teljesítés körében az alperes arra is hivatkozott, hogy a felperes nem új kútfejet szerelt be és a tolózárat sem cserélte ki, hanem csak átfestette azokat.

Az alperes álláspontja szerint a hibás teljesítésre tekintettel a felperes jogszerűen csupán a szerződésben kikötött vállalkozói díj 20%-ára tarthatna igényt. Ennek az összegnek az erejéig azonban az alperes beszámítási kifogást terjesztett elő, arra hivatkozással, hogy a nem megfelelő vízhozam miatt a strandfürdőt be kellett zárnia, amely miatt 2006. évben az önkormányzat 1 000 000 Ft bevételtől esett el.

Előadta továbbá az alperes, hogy a felperes által el nem végzett, illetőleg hibásan teljesített munkák elvégzésére más vállalkozóval kellett szerződést kötnie, aki a felperes helyett 2 807 622 Ft értékű munkát végzett el. Állította ezért, hogy a felperes hibás teljesítésével okozati összefüggésben összesen 3 807 622 Ft kár érte, amelyet az alperes a felperesnek járó vállalkozói díjba kért beszámítani.

Az elsőfokú bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a felperes keresetét alaposnak találta.

Megállapította, hogy a peres felek között a Ptk. 389.§-ában meghatározott vállalkozási szerződés jött létre, amelynek tárgyát a szerződés 2. pontjában tételesen felsorolt munkafolyamatok elvégzése képezte.

A szerződés 2. pontjának nyelvtani értelmezése, továbbá az eljárás során meghallgatott B.I. és T.J. tanúk vallomásai alapján megállapította, hogy a termálkút vízhozamának növelését a felperes a szerződésben nem vállalta, annak elmaradásáért tehát felelősség nem terheli.

A perben kirendelt Sz.M. igazságügyi szakértő szakértői véleménye alapján az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a felperes a szerződésben vállalt munkafolyamatokat hiánytalanul elvégezte, hibás teljesítés a terhére nem állapítható meg.

A beszerzett szakértői véleménnyel összefüggésben az elsőfokú bíróság megállapítása az volt, hogy az ellentmondásoktól mentes, szakmai érvekkel kellően alátámasztott volt és a szakértő megállapításait az eljárás során kihallgatott tanúk vallomásai és a csatolt okiratok is alátámasztották. Ezért az elsőfokú bíróság a szakértői véleményt az ítélezése alapjául elfogadta és mellőzte az alperes részéről indítványozott újabb szakértői bizonyítás elrendelését.

Hibás teljesítés hiányában az elsőfokú bíróság megalapozatlannak találta az alperes arra alapított beszámítási kifogását is. Ezért arra a megállapításra jutott, hogy a felperes a szerződésben kikötött teljes vállalkozói díjra jogszerűen tarthatott igényt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben a sérelmezett határozat megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

A fellebbezésében is fenntartotta azt az állítását, hogy a felperes a vállalkozási szerződést hibásan teljesítette, amellyel okozati összefüggésben számára kárt okozott.

Ismételten hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárás során beszerzett szakértői vélemény hiányos volt, az „a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik”, ezért azt az elsőfokú bíróság tévesen fogadta el az ítélezése alapjául.

A szakértői vélemény megalapozatlanságának alátámasztásaként arra hivatkozott, hogy a szakértőnek a tolózárak meghibásodásával kapcsolatos megállapítása ellentétben állt B.I. tanúvallomásával, továbbá azzal a ténnyel, hogy a felújítás előtt pozitívként üzemelő kút a javítás után negatívvá vált.

A szakértői vélemény megalapozatlanságára hivatkozással a másodfokú eljárásban is indítványozta másik igazságügyi szakértő kirendelését.

Előadta továbbá, hogy ugyan a felek között létrejött vállalkozási szerződés „hozamgaranciát” valóban nem tartalmazott, azonban a felperestől elvárható lett volna, hogy a szerződés teljesítése során „a földtanilag és kúttechnikailag elérhető legjobb eredményt produkálja”. Emellett a felperestől - az alperes álláspontja szerint - az is elvárható lett volna, hogy tájékoztassa őt a korábbi vízhozam megtartását biztosító másik műszaki alternatíváról, amelyet a felperes ugyancsak elmulasztott. Ezzel a magatartásával pedig a felperes megszegte egyrészt a Ptk. 277.§ (4) bekezdésében meghatározott együttműködési kötelezettségét, másrészt a Ptk. 392.§ (2) bekezdésében foglalt azt az előírást, amely szerint a vállalkozó köteles a megrendelőt minden olyan körülményről értesíteni, amely a vállalkozás eredményességét veszélyezteti, vagy gátolja. A felperes azonban ezeket a kötelezettségeit elmulasztotta és ezzel a magatartásával számára a jogszerűen felszámítható vállalkozói díjjal azonos mértékű kárt okozott, amelyet a felperes követelésébe kért beszámítani.

A felperes a fellebbezésben előadottakra nem nyilatkozott.

A peres felek a másodfokú eljárás során tárgyalás tartását nem kérték. Ezért a Debreceni Ítéltábla az alperes fellebbezését a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja, valamint a (2), (3) és (4) bekezdései alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg és helytállóak voltak az abból levont jogi következtetései is. Az alperes fellebbezésében előadottak pedig nem szolgálhattak alapul az elsőfokú bíróság részéről eljárási szabálysértés nélkül meghozott, megalapozott és kellően megindokolt ítélet megváltoztatásához, vagy hatályon kívül helyezéséhez.

Alaptalanul állította az alperes a fellebbezésében, hogy a Sz.M. igazságügyi szakértő által készített szakvélemény hiányos és megalapozatlan volt, az abban tett szakértői megállapítások pedig ellentétben álltak a perben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal. Ezzel szemben a Debreceni Ítéltábla is egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a szakértő a szakvéleményében tett megállapításokat kellően megindokolta, szakmai érvekkel megfelelően alátámasztotta, ezért arra az elsőfokú bíróság az ítéletét jogszerűen alapíthatta.

A szakértő feladata annak a vitás kérdésnek a megválaszolása volt, hogy a felperes a felek szerződésében vállalt munkát maradéktalanul elvégezte-e, illetőleg azzal összefüggésben a terhére hibás teljesítés megállapítható-e.

A felperes részéről elvégzendő munkafolyamatokat a felek a szerződésük 2. pontjában részletesen meghatározták, ezért a szakértőnek a teljesítés hibás, vagy hibátlan voltát az ott meghatározottakhoz viszonyítottan kellett vizsgálnia és megítélnie.

Annak következtében pedig, hogy a szerződés 2. pontjában részletezett munkafolyamatok között a tolózárak cseréje (új tolózár beépítése) nem szerepelt, a szakértői vélemény végkövetkeztetésének helyessége szempontjából érdektelen volt, hogy a tolózárak meghibásodásának időpontját a szakértői vélemény pontatlanul tartalmazta. A szakértői véleménynek ez a pontatlansága tehát az egész szakértői véleményt nem tette megalapozatlanná és nem indokolta annak a bizonyítékok köréből történő kirekesztését.

Megalapozatlanul állította az alperes a fellebbezésében azt is, hogy a felperes megszegte a Ptk. 277.§ (4) bekezdésében előírt együttműködési kötelezettségét, valamint a Ptk. 392.§ (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettségét.

A Ptk. hivatkozott rendelkezései ugyanis a szerződés teljesítése érdekében írnak elő együttműködési-, illetőleg tájékoztatási kötelezettséget a felek számára.

A jelen esetben pedig - az alperes részéről is elismerten - a felek szerződése ún. „hozamgaranciát” nem tartalmazott. A felperes tehát arra nem vállalt kötelezettséget, hogy a munkavégzése eredményeként a termálkút vízhozama elérje, vagy meghaladja a munkavégzés előtti vízhozamot.

Annak következtében pedig, hogy a vízhozam alakulása a szerződés teljesítése szempontjából közömbös volt, a felperest tájékoztatási kötelezettség sem terhelte az alperes irányába, a vízhozam alakulását kedvezőbben befolyásoló más műszaki megoldás alkalmazásának lehetőségéről.

Ezzel összefüggésben a Debreceni Ítéltábla rámutat arra is, hogy a rendelkezésre álló adatokból kétséget kizáróan azt sem lehet megállapítani, hogy a felperes munkavégzésének következtében a termálkút vízhozama valóban csökkent, figyelemmel a T. Kft. 2007. május 23-án írt - az iratokhoz 4/F/1. alatt csatolt - levelében, valamint aFelügyelőség 2005. május 25-én keltezett - az iratokhoz 3/A/6. alatt csatolt - határozatának indokolásában foglaltakra.

Ezekből az okiratokból ugyanis azt lehet megállapítani, hogy közvetlenül a felperes munkavégzésének megkezdése előtt a termálkút tényleges (mért) vízhozama alacsonyabb volt a munkavégzés befejezése után mért 258 liter/perc vízhozamnál.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan, a rendelkezésére álló bizonyítékok helyes értékelésének eredményeként utasította el az alperes beszámítási kifogását is.

Az alperesnek a beszámítási kifogásában megjelölt követeléseai ugyanis azon az állításon alapultak, hogy a felperes teljesítése hibás volt. Annak következtében pedig, hogy a perben szerzett bizonyítékok alapján a felperes hibás teljesítéssel megvalósított szerződésszegését megalapozottan nem lehetett megállapítani, az alperes arra alapított kártérítési igényét sem lehetett jogszerűnek minősíteni.

Egyetértett a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával is, hogy az alperes részéről meghallgatni kért T.J. tanúvallomásától sem volt olyan eredmény remélhető, amelynek alapján az alperes kártérítési igényét megalapozottnak lehetett volna elfogadni. Ezért az alperes a tanú meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványa mellőzését a fellebbezésében ugyancsak alaptalanul sérelmezte.

Csupán megjegyzi a Debreceni Ítéltábla, hogy az alperes a **RM Kft.** munkavégzése miatti kára tényleges bekövetkezését sem igazolta. A 3. sorszámú előkészítő iratában ugyanis az alperes maga adta elő, hogy az ott megjelölt 2 807 622 Ft-ot a **RM Kft.** felé még nem számlázta le, ugyanakkor a kifizetés tényleges megtörténtét az eljárás későbbi szakaszában sem igazolta.

Nem lehetett megalapozottnak elfogadni az alperesnek azt az állítását sem, amely szerint a strandfürdő 2006. évi bezárására a felperes munkavégzésének következtében került sor.

AFelügyelőség korábban már hivatkozott határozatának indokolásából, továbbá az alperesnek a felügyelőséghez 2005. június 14-én írt leveléből (3/A/7. alatt csatolva) ugyanakkor azt lehetett megállapítani, hogy a strandfürdő - feltehetően az ott bekövetkezett halálos kimenetelű baleset következtében - már 2005. évben is zárva volt.

Mindezekre tekintettel a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése eredménytelen volt. Ezért az alperes az ügyvédi munkadíjból eredő saját másodfokú perköltségét a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján maga köteles viselni.

A felperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért annak tárgyában az ítéltáblának határoznia nem kellett.

Az alperes „Az illetékekről” szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5.§ (1) bekezdésének b) pontján alapuló személyes illetékmentessége folytán a fellebbezésén jogorvoslati illetéket nem rótt le. Az eredménytelen fellebbezésére tekintettel pedig a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az Itv. 56.§ (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és a 14.§-a alapján az állam viseli.

Debrecen, 2009. december 15.

Erőss Károlyné Dr. Vajvoda Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró, Dr. Drexlerné Dr. Karcub Edit sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

-kiadó-